

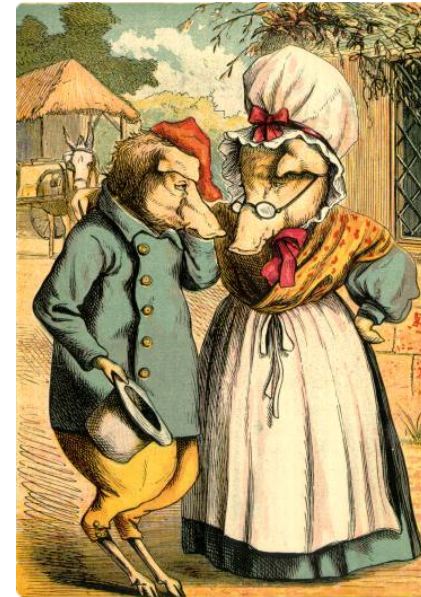
Ririro

De geschiedenis van de vijf kleine Biggen

De kleine Big die naar de markt ging:

Er was eens een gezin van vijf Biggetjes. Hun moeder, mevrouw Big, hield heel veel van ze. Sommige van deze Biggetjes waren erg braaf en deden veel moeite om haar te plezieren. De oudste Big was zo actief en nuttig dat hij zelfs meneer Big werd genoemd. Op een dag ging hij, met zijn kar vol groenten, naar de markt. Maar Rusty, de ezel, begon zijn slechte humeur te tonen al voordat hij een eind op weg was. Hem overtuigen te lopen of klappen met de zweep geven zou de ezel niet in beweging brengen. Dus meneer Big maakte de ezel los en trok de kar zelf naar de markt. Gelukkig was hij erg sterk. Toen hij daar aankwam, begonnen alle andere varkens hard te lachen.

Maar ze lachten niet meer zo hard toen meneer Big hen over al zijn worstelingen op de weg vertelde. Meneer Big verloor geen tijd meer en hield zich bezig met het verkopen van zijn groenten. Toen Rusty het marktplein weer op kwam draven, en nu wel bereid leek zijn plaats voor de kar in te nemen, ging meneer Big onverwijld naar huis. Toen hij daar aankwam, vertelde hij mevrouw Big zijn verhaal, en ze noemde hem haar beste en meest waardige zoon.

De kleine Big die thuis bleef:

Nu was er ook een Big die heel graag met zijn broer mee wilde, maar omdat hij zo ondeugend was dat hij, ver weg, niet te vertrouwen was, dwong zijn moeder hem thuis te blijven. Ze zei dat hij goed voor het vuur moest zorgen terwijl ze naar de molenaar ging om meel kopen.

Maar zodra hij alleen was, begon hij, in plaats van zijn lessen te leren, de arme kat te plagen. Daarna pakte hij de blaasbalg en sneed met een mes in het leer om te zien waar de wind vandaan kwam. En toen hij dit niet kon ontdekken, begon hij te huilen. Hierna

maakte hij al het speelgoed van zijn broer stuk; hij duwde de drumstok door de trommel, hij scheurde de staart van de vlieger en trok het hoofd van het paard eraf.

Daarna ging hij naar de kast en at alle jam op. Toen mevrouw Big thuiskwam, ging ze bij het vuur zitten en omdat ze erg moe was, viel ze al snel in slaap. Nauwelijks had ze dat gedaan, of het stoute Biggetje pakte een lange zakdoek en bond haar vast in haar stoel. Maar al snel werd ze wakker en ze ontdekte al het onheil dat hij had gebracht. Ze zag meteen hoeveel schade hij had aangericht aan het speelgoed van zijn broer. Dus haalde ze snel haar dikste en zwaarste berkenbezem tevoorschijn en gaf hiermee het ondeugende Biggetje zo'n pak slaag dat hij het lange tijd niet vergat.

De kleine Big met de gebraden rosbeef

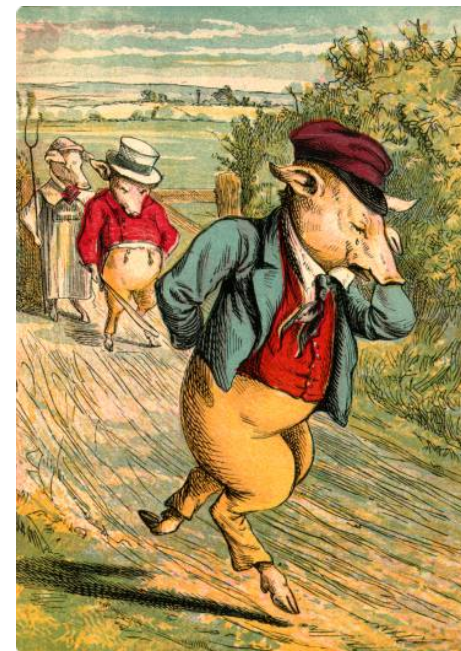
Dit Biggetje was een heel goed en voorzichtig kereltje. Zijn moeder had nauwelijks werk aan hem. Hij schepte er altijd plezier in om alles te doen wat ze hem vroeg. Hier zie je hem met schone handen en een schoon gezicht aan een lekkere rosbeef zitten. Terwijl zijn broer, de ijdele Big, die op een kruk in de hoek staat, met de domkop-muts op, geen rosbeef heeft. Het brave Biggetje ging zitten en leerde stilletjes zijn lesje en vroeg zijn moeder hem te overhoren. En dit deed hij zo goed dat mevrouw Big hem over de oren en het voorhoofd streekte en hem een braaf Biggetje noemde.

Hierna vroeg hij haar of hij haar mocht helpen met het maken van thee. Hij bracht alles wat ze wilde en tilde de ketel van het vuur, zonder een druppel op zijn tenen of op het tapijt te morsen. Af en toe ging hij, na zijn moeder toestemming gevraagd te hebben, naar buiten om met zijn hoepel te spelen. Hij was nog niet ver op weg toen hij een oud blind varken

zag, dat, met zijn hoed in de hand, huilde om het verlies van zijn hond. Dus stak hij zijn hand in zijn zak en vond een stuiver die hij aan het arme oude varken gaf. Het was voor zulk bedachtzaam en vriendelijk gedrag dat zijn moeder dit Biggetje vaak rosbeef gaf. We komen nu bij het Biggetje dat geen rosbeef had...

De kleine Big die geen rosbeef had:

Dit was een zeer koppig en eigenzinnig Biggetje. Zijn moeder droeg hem op zijn lessen te leren, maar zodra ze de tuin in was gegaan, scheurde hij zijn boek in stukken. Toen zijn moeder terugkwam, rende hij de straat op om met andere luie Biggetjes, zoals hij, te spelen. Hierna kreeg hij ruzie met één van de varkens en kreeg een luid pak slaag van het varken. Omdat hij bang was om naar huis te gaan, bleef hij buiten tot het helemaal donker was en vatte hij een ernstige kou. Dus hij werd naar huis gebracht en naar bed gebracht, en voelde zich echt naar en erg ziek.

De kleine Big die de hele weg naar huis "wee, wee", riep:

Deze Big ging vissen. Nu was hem gezegd niet naar het terrein van boer Grumpey te gaan. De boer stond namelijk niemand toe in zijn deel van de rivier te vissen. Maar ondanks wat hem was verteld, ging dit dwaze Biggetje daarheen. Hij ving al snel een hele grote vis en terwijl hij hem naar huis probeerde te dragen, kwam boer Grumpey aanrennen met zijn grote zweep. De Big liet de vis snel vallen, maar de boer ving de Big, en sloeg hem met zijn zweep op zijn rug. Daarna rende het Biggetje huilend weg terwijl hij, de hele weg naar huis, "wee, wee", riep.